

kommende, der bor i Kommunen, virkelig er trængende eller ikke.

Bille: Den ærede Forslagsstiller begyndte sine Bemærkninger med at yttre, at det var efter Forhandling med Regjeringen, at han og hans Medforslagsstillere havde omredigeret deres Lovforslag, saaledes som det nu ligger for os her, og jeg tør altsaa antage, at Loven i denne Stikelse har Regjeringens Tilslutning og Billigelse. Under denne Forudsætning har jeg heller ikke nogen Indvending eller Bemærkning at gjøre ved Loven, og jeg vil kunne stemme for den, ogsaa inklusive den Bemyndigelse, som den nye § 6 giver Finanzministeren til at udrede Laan af Statskassen. Jeg har kun bedet om Ordet, for at fremsætte et Par Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets nye § 5. Den gaar ud paa, at saafremt Københavns Kommunalbestyrelse skulde behøve at optage Laan af større Beløb, end at de kunne tilbagebetales af Aarets Indtægter, for at fyldestgjøre de Formaal, som Loven nævner, skal Samtykke af Indvigningsministeriet ikke hertil udfordres. Jeg ønskede gjerne at advare imod at tillægge denne Paragraf en altsfor stor Betydning. Jeg frygter for, at, dersom den kommer ud i Verden uden nogenstomhelst Kommentar, kunde Forestillingerne om det, der kunde være at gjøre for Københavns Kommune, let antage Dimensioner, der ligge langt udenfor det, som Virkeligheden vil kunne retfærdiggjøre. Der vil neppe være den allerjærneste Nødvendighed for Københavns Kommune, hvis den skulde anse det rigtigt at foretage ekstraordinære Skridt til Afhjælpning af den herskende Nød, udenfor den egentlige Fattigundersøttelse, da at optage Laan. Jeg maa antage det for givet, at Kommunen da vil være fuldkommen i Stand til af sine ordinære Midler at afholde disse Udgifter, og under alle Omstændigheder kan der intet Spørgsmaal være om, at det Laan, som Kommunen eventuelt, imod min Formening, maatte behøve, kan tilbagebetales af indværende Aars Indtægter. Jeg formoder derfor, at Paragrafen alene er indsat for, at København dog ikke rent skulde sættes i Loven, men for at der dog kunde være en Bestemmelse ogsaa Hovedstaden vedrørende i denne Lov, og for at derved, om man vil, en Impuls kunde gives til et eller andet Skridt. Men jeg tror ikke, at der for Alvor, eller praktisk taget, kan være Tale om Udgifter af saa stort Omfang, at det skulde være nødvendigt at optage Laan udenfor de Grænser, som Kommunalløven

af 4de Marts 1857 allerede i Forveien bemyndiger Kommunen til. Jeg vil ikke tale om, at København ligeledes vil faae Udgang til den i § 6 i Udstrækning af Hjælp igjennem Laan, saa at ogsaa af den Grund § 5, praktisk taget, vil være overflødig, men hvis Grunden er den, at man kun har villet nævne Københavns Kommune, har jeg ikke noget Videre at bemærke, kun tror jeg, at den ærede Ordfører (Berg) ikke har set, hvor stor den Fordring er, som hans Slutningsbemærkning stillede til Understøttelsesforeningen i København. Jeg tror ikke, at det med nogen Billighed kan ventes, at denne Forening, selv om den i Aar fik ekstraordinær Hjælp paa en eller anden Maade, skulde fravige de Regler, som efter lang Tids Forhandling og efter megen Erfaring ere blevene staaede fast som Vilkaal for Sammenslutningen af de tidligere bestaaende Soameforeninger. De Regler, i Henhold til hvilke Understøttelsesforeningen virker, kunne være Gjenstand for Kritik; de kunne være mere eller mindre rigtige, men det er Regler, som ere staaede fast efter længere Overveielse, og som ere gjensidige Indvømmelser, da de tidligere bestaaende separate Foreninger sloge sig sammen til een. Jeg tvivler derfor meget paa, at Understøttelsesforeningen vil kunne gaa ind paa at uddele nogen Hjælp udenfor de Regler, som nu en Gang ere dens Grundlov, dens Statuter; men jeg antager ikke, at det vilde være vanstædigt ad andre Veie at raade Bod paa den Nød og Trang, som maatte findes hos Saadanne, som ikke ville falde ind under Understøttelsesforeningens Virksomhed, og jeg tror derfor, at der vil være en praktisk Veie at følge, som kan naae det af den ærede Ordfører antydede Maal, uden at man just behøver at forlange, at Understøttelsesforeningen skal forandre den hele Basis, paa hvilken dens Virksomhed, jeg tror at kunde sigge meget prisfælg og helbringende Virksomhed — nu i de senere Aar har været udfoldet.

Berg: Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde tilføjet, ad hvilken Veie han mente at kunne faae det Gul dækket i Belgjorensøen, som saaledes efter min Formening, naar man ser paa Sagens egen Natur, noget vilkaarligt er sat derved, at man siger: Vi understøtte kun dem, der have saa langt Ophold i Kommunen, at de ere forførgelsesberettigede i den. Den Begrændsning af Humaniteten, der ligger i denne Maade at gjøre vel paa, have andre Kommunalbestyrelser i Landet ikke sat for Anvendelsen af